

ORATIONES

DICENDÆ CUM DIACONUS INDUITUR PARAMENTIS

(Concordat cum MR 1962.)

Cum lavat manus, dicat:

Da, Dómine, virtútem mánibus meis ad abstergéndam omnem máculam; ut sine pollutióne mentis et córporis váleam tibi servíre.

Ad amictum, dum ponitur super caput, dicat:

Impóne, Dómine, cápiti meo gáleam salútis, ad expugnándos diabólicos incúrsus.

Ad albam, cum ea induitur:

Deálba me, Dómine, et munda cor meum; ut, in Sáanguine Agni dealbátus, gáudiis pérfruar sempitérnis.

Ad cingulum, dum se cingit:

Præcínge me, Dómine, cingulo puritátis, et extíngue in lumbis meis humórem libídinis; ut máneat in me virtus continéntiæ et castitátis.

Ad manipulum, dum imponitur brachio sinistro:

Mérear, Dómine, portáre manípulum fletus et dolóris; ut cum exultatióne recípiam mercédem labóris.

Ad stolam, dum imponitur collo:

Redde mihi, Dómine, stolam immortalitátis, quam pérdidi in prævaricatióne primi paréntis: et, quamvis indígnus accédo ad tuum sacrum mystérium, mérear tamen gáudium sempitérnum.

Ad dalmaticam:

Indue me, Dómine, induménto salútis et vestiménto lætítiæ; et dalmática iustítiæ circúmدا me semper.